

[Rytter.]

som Privilegiet er værd under Hensyn til samtlige foreliggende Forhold i Henseende til disse Privilegier hele Stilling. Jeg synes, det var en kort og koncis Maade at udtrykke det paa. Men, som sagt, jeg kan ikke se, at Bestemmelsen indeholder noget grundlovsstridigt, selv om den forekommer mig lidt knudret.

Foruden disse to Hovedspørgsmaal, om Afviklingskassens Bestyrelse og Oprettelsen af en Appelinstant, er der forskellige andre Spørgsmaal, som vi imidlertid kan diskutere i Udvalget. Jeg skal her blot nævne Bestemmelserne i § 60 om Bøder. Jeg tror ikke, at den Regel, som staar der, er i Overensstemmelse med den nye Straffelov.

Spørgsmaalet om, hvorledes Afviklingskassens Bestyrelse skal sammensættes, vil altsaa — saaledes som jeg ser paa det — blive Hovedpunktet i Udvalgsbehandlingen. Muligvis kunde man gaa en lignende Vej som ved Lensloven, idet man gik ind paa den Betragtning, at Afviklingskassen og Apotekerfonden blev sat i meget intim Forbindelse med hinanden gennem den samme Bestyrelse.

Jeg haaber, det er fremgaaet af mine Udtalelser, at vi fra vor Side ser med Sympati paa Lovforslaget og paa det Arbejde, der er gjort i Folketinget, og at vi derfor vil medvirke, saa vidt Tiden tillader det, til at faa Lovforslaget hurtigt gennem Landstinget.

H. P. Jensen: Det er en kendt Sag, at man i mange Aar har drøftet Betimeligheden af, at faa en tidssvarende Apotekerlov, men der har stadig været saa store Vanskeligheder og private Interesser, at det ikke er lykkedes at skabe Enighed om eller Flerthal for en Nyordning. Efter den Behandling, som dette Lovforslag har faaet i Folketinget, ser det imidlertid nu ud til, at der virkelig er Mulighed for at faa en Nyordning, og jeg tror, at alle Parter, baade Apotekerne, Medhjælperne, altsaa Farmaceuterne, og Publikum vil være vel tjent med at faa det foreliggende Lovforslag ophøjet til Lov. Befolkningen er meget interesseret i at faa baade god og billig Medicin, ligesom det ogsaa er af Betydning, at der er let Adgang til at faa Medicin. Medicin køber man jo nu en Gang ikke for Fornøjelsens Skyld, men

paa Grund af Sygdom, og Sygdom findes fortrinsvis i de fattigste Hjem, hvor hverken Levofoden eller Sundhedstilstanden hører til de bedste, og hvor Købeevnen er ringest. Heldigvis er langt den største Del af Arbejderklassen i vort Land Medlemmer af anerkendte Sygekasser, men til Gengæld har disse Kasser ogsaa store Medicinudgifter, og de vil sikkert hilse enhver Nedsættelse af Medicinprisen med den største Glæde. Det samme gælder naturligvis Kommunal-mænd, som har Forbindelse med Landets Sygehuse. Jeg kan sige, at vi ofte gruer, naar vi bliver præsenteret for Apotekerregninger. Man vil let forstaa, at disse kan være store, naar jeg nævner, at det samlede Medicinforbrug her i Landet andrager 32 Mill. Kr. aarligt.

Hele den nuværende Apotekerordning hviler paa ældgamle Privilegier, som den Dag i Dag er medbestemmende ved Ejerskiifte. Det har udviklet sig i Retning af, at den, der har Kapital, kan skaffe sig Apotek, medens Dygtigheden nærmest kommer i anden Række. De saakaldte reelle Apoteker, det vil sige de salgbare Privilegier, burde for længst have været afskaffet. De er jobbet op i Pris, hver Gang de har skiftet Ejer. Jeg kan saaledes nævne, at et saadant privilegeret Apotek, som oprettedes i 1656, i 1729 blev solgt for 2 200 Rigsdaler, i 1843 stod det i 60 000 Rigsdaler, i 1882 kostede det 260 000 Kr., i 1895 305 000 Kr., i 1899 310 000 Kr., i 1901 315 000 Kr. og i 1906, den sidste Gang det blev solgt, 360 000 Kr. Det er soleklart, at den Slags Salg ikke bidrager til at skaffe billig Medicin, tværtimod er det aldeles givet, at Køberen af et saadant reelt Apotek maa udnytte enhver Chance for at faa en rimelig Rente af sine mange Penge. Jeg ved meget vel, at Apotekerne ikke har helt frie Hænder til at fastsætte Prisen, men Kontrollen har naturligvis ogsaa maattet tage Hensyn til de for Apotekerne gældende Forhold.

Ved Siden af de reelle Bevillinger har der siden 1842 været Adgang til personlige Bevillinger, men da der stilles mangeartede Krav, før der uddeles personlig Bevilling, gik der adskillige Aar, inden denne Form for Bevillinger fik nogen Betydning. En personlig Bevilling kan ikke, som det for øvrigt fremgaa af Betegnelsen, gøres til